

Posudek oponenta diplomové práce

David Frýberta
Studijní obor: TV – TIV

Nohejbal v České republice, jeho historie, metodika a využití ve školní TV

Na předložené diplomové práci je na první pohled patrné, že David Frýbert má s nohejbalem bohaté zkušenosti a ve zkoumané problematice se dobře orientuje.

Při pohledu na formulace problému a cílů práce je z nich však patrna jistá roztržitost, která později prolíná celou prací. Je proto poměrně obtížné se v celém rozsáhlém textu rychle vyznat. Snad bylo lépe věnovat se jen určité části této velmi široké problematiky. Cíl č. 2 lze chápat tak, že autor se pokusí vytvořit návrh vlastní metodiky pro školní podmínky. V dalším textu je však popisována pouze metodika převzatá z jiných zdrojů.

Na dvaosmdesáti stranách DP a osmnácti stranách příloh je podrobně a poměrně zdařile analyzována problematika nohejbalu v ČR. Autor se zabývá jak jeho historickými kořeny, chronologií vývoje tak jeho současným stavem s akcentem na zařazení tohoto sportovního odvětví do školní tělesné výchovy. V historické části práce je třeba vyzdvihnout nejen její výstižnost, ale i zajímavost (např. kapitola o významných osobnostech).

Stěžejní část práce tvoří tedy pojednání o nohejbalu na ZŠ. Jsou uváděna pravidla, soutěže, metodika nácviku atd. V teoretickém rozboru herních činností a herních kombinací jde diplomant natolik do hloubky, že tyto kapitoly lze využít i na daleko vyšší herní úrovni, než lze dosáhnout v školní TV.

Hypotézy (s.51) by si zasloužily exaktnější formulaci. Experiment ve výzkumné části práce (s.55 – 73) je zajímavý a precizně provedený i vyhodnocený, ale jeho výsledky lze s velkou pravděpodobností odhadnout předem. Mezi výzkumnými metodami není uveden „rozhovor“, ač jej v přílohách nacházíme. Jak jsou tyto rozhovory v DP využity není jasné.

Kapitoly „Diskuze“ a „Závěry“ jsou poněkud rozsáhlé a jejich obsah se vzájemně prolíná.

Takto pojatá práce má bezpochyby vysokou průkopnickou hodnotu. Je patrné, že diplomant ji musel věnovat jistě velmi mnoho času a na její vznik vynaložit mnoho úsilí. Absence většího množství (a tím pádem výběru) odborné literatury o nohejbalu mu situaci ještě ztěžovala.

Výsledky práce lze ve školní tělesné výchově prakticky využít.

Výše uvedené skutečnosti mě vedou k tomu, že práci i přes její nedostatky doporučuji k obhajobě a hodnotím ji2.....

Otázka k obhajobě: Jak si vysvětlujete, že nohejbal vznikl právě v Čechách a ne v některé fotbalově vyspělejší zemi (Anglie) ?